

Je bent ook precies je moeder!

Heb jij dat ook, dat je naar je kind(eren) kijkt en denkt.....van wie heb je dat nou weer? Wij ouders, en opa's en oma's doen hier natuurlijk ook aan mee, gaan dan al snel vergelijken. 'Oh, jij lijkt echt op je vader' of 'je bent ook precies je moeder', wordt er geregeld gezegd. Misschien worden er zelfs wel andere familieleden bij gehaald. Logisch dat je op zoek gaat naar herkenning, onze kinderen zijn vaak een spiegel van onszelf. Maar jij bent niet je kind en je kind is jou niet.

Nature of nurture

Natuurlijk lijkt je kind waarschijnlijk voor een groot deel op jou of je partner. Je hebt dan ook te maken met genetische eigenschappen, eigenschappen die al vastgelegd zijn in ons DNA. Vanaf de bevruchting staan bepaalde eigenschappen en karaktertrekken dus al vast! Hoe goed jij je best ook doet, óf niet doet, hier verander je niets aan. Dit wordt ook wel 'nature' genoemd, wat je kind van nature meekrijgt via zijn/haar genen. Daarnaast speelt de omgeving een rol, de dingen die jouw kinderen meekrijgen vanuit hun opvoeding. Dit is dus de gehele dag, alles wat je zegt én doet. Het confronterende hiervan is, dat kinderen niet altijd doen wat jij zegt maar wel doen wat jij ook doet. Dit gegeven noemen we 'nurture' oftewel de eigenschappen die kinderen verkrijgen middels opvoeding. Maar wat weegt nu zwaarder of is belangrijker en maakt het eigenlijk wat uit?

Wat maakt het uit

Zelfs na vele onderzoeken zijn wetenschappers het nog niet eens over de verdeling van 'nature of nurture' bij persoonlijkheidsontwikkeling. Je kunt je niet verschuilen achter slechte genen alléén maar.....het speelt zeker mee. Aan de andere kant, zou je alleen gevormd worden door je opvoeding, dan zou dit betekenen dat iedereen blanco geboren wordt, zonder persoonlijkheid. Veelvuldig onderzoek laat zien dat dit ook niet het geval is. Hoe je het ook went of keert, beide principes vormen onze kinderen én hebben ons ook gevormd. Het maakt, mijns inziens, dus niet zozeer uit waar bepaalde eigenschappen vandaan komen. Ieder kind én ieder mens is uniek. Een kind kan toch ook gewoon op zichzelf lijken?!

Wat is het allerbelangrijkst

Zonder hier wetenschappelijk onderzoek naar te hebben gedaan, zeg ik: Natuurlijk kan dat! Er zullen altijd situaties zijn waarbij het wél van belang is te onderzoeken waar bepaalde eigenschappen of bepaald gedrag vandaan komt. Misschien is het nodig om je kind (zichzelf) beter te leren begrijpen, te begeleiden óf om het onderwijs beter aan te laten sluiten. Laten we dus vooral naar ieder kind afzonderlijk kijken, zonder vergelijk en zonder oordeel. Het allerbelangrijkste is toch gewoon dat een kind lekker in zijn vel zit, eigen keuzes durft te maken en trots op zichzelf is?

Lieve groet,

Danielle van Meenen
Kinderpraktijk Veerkracht

